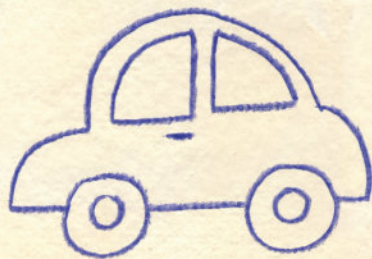

Một ngày nọ, chú sư tử Rogi đang sửa mái nhà thì chẳng may trượt chân ngã khỏi thang và bị thương nặng ở cột sống. Kể từ đó, chú không thể đi lại và phải dùng xe lăn. Sau tai nạn là khoảng thời gian khó khăn nhất đời chú.

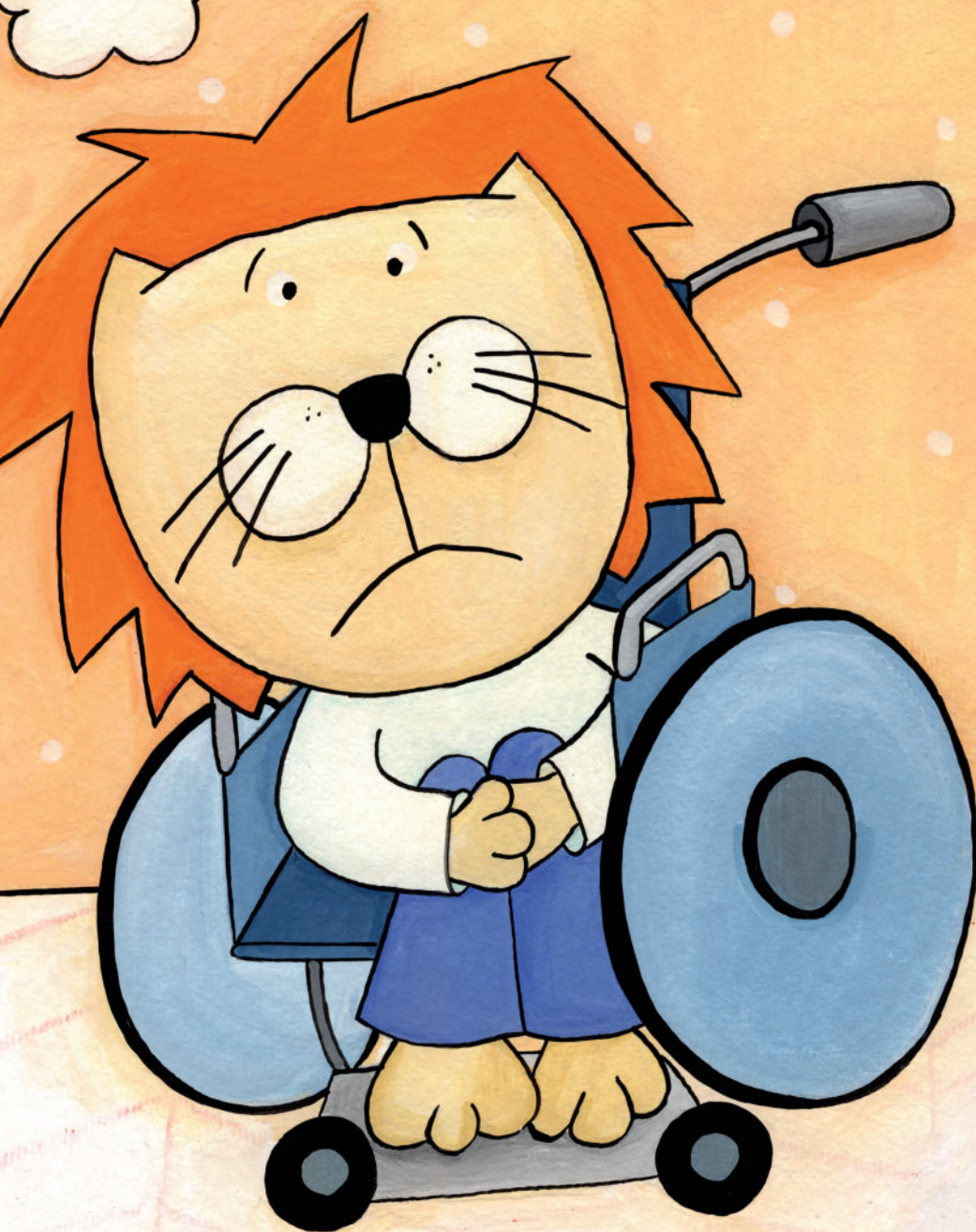

Ngày qua ngày, Rogi chỉ nghĩ đến việc mình sẽ không bao giờ có thể chạy băng băng trên cỏ mềm và khoe chiếc bờm rậm rạp đẹp đẽ. Chú đinh ninh mình sẽ chẳng thể đạp xe, trượt tuyết hay lái ô tô được nữa. Nhưng trên tất cả, chú chắc chắn mình sẽ không thể tiếp tục công việc cũ, mà chú lại yêu nghề dạy học biết bao. Rogi thích dạy cho đám học trò những kỹ năng bổ ích và cho chúng thấy bao điều mới mẻ về cuộc sống. Chú sư tử buồn bã nghĩ rằng những tháng ngày hạnh phúc của cuộc đời chú đã trôi qua mãi mãi.

Rogi đã trải qua quãng thời gian khó khăn trong đời và chú ngày càng phiền muộn. Nhưng may thay, những người bạn tốt vẫn thường xuyên ghé thăm, an ủi, động viên và trợ giúp chú hết mình. Các học sinh cũng chưa khi nào quên thầy giáo Rogi. Để chú vui vẻ trở lại, họ đã tổ chức một sự kiện văn nghệ đặc biệt. Mọi người hát, múa và biểu diễn nhằm gây quỹ giúp Rogi.

Tê giác Stanley - hiệu trưởng nhà trường - đã tới gặp Rogi và nói rằng Rogi vẫn luôn được chào đón ở trường học, dù chú có đi xe lăn chăng nữa. Thầy mời Rogi trở lại giảng dạy ngay khi nào chú sẵn sàng. Nghe vậy, một nụ cười hiếm hoi xuất hiện trên gương mặt Rogi. Đã lâu lắm rồi mới thấy chú nở nụ cười.

Nhưng con đường hồi phục của Rogi không hề dễ dàng.
Chú phải học cách làm nhiều điều mới mẻ, như làm sao
rời khỏi giường sang xe lăn, cách mặc quần áo
khi ngồi, hay
điều khiển
thuần thục
chiếc xe lăn...

Và để thuận
nhuận tất cả
những việc này,
chú phải chăm chỉ
thực hành!

